

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

KAJIAN KEARIFAN PERUBATAN TRADISIONAL DALAM PERIBAHASA TAMIL BERDASARKAN TEKS PAḶAMOḶI AKARĀTI

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

PARAMESWARY A/P SANGKARAN

UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS

2020

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

KAJIAN KEARIFAN PERUBATAN TRADISIONAL DALAM PERIBAHASA
TAMIL BERDASARKAN TEKS PAḶAMOḶI AKARĀTI

PARAMESWARY A/P SANGKARAN

TESIS DIKEMUKAKAN BAGI MEMENUHI SYARAT UNTUK MEMPEROLEH
IJAZAH SARJANA SASTERA (KESUSASTERAAAN TAMIL)

(MOD PENYELIDIKAN)

FAKULTI BAHASA DAN KOMUNIKASI
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS

2020

Sila tanda (v)
Kertas projek
Sarjana penyelidikan
Sarjana penyelidikan dan kerja kursus
Doktor falsafah

INSTITUT PENGAJIAN SISWAZAH

PERAKUAN KEASLIAN PENULISAN

Perakuan ini telah dibuat pada **23 SEPTEMBER 2020**

i. Perakuan pelajar :

Saya, **PARAMESWARY A/P SANGKARAN (M20171000694)** dari **FAKULTI BAHASA DAN KOMUNIKASI** dengan ini mengaku bahawa disertasi / tesis yang bertajuk **KAJIAN KEARIFAN PERUBATAN TRADISIONAL DALAM PERIBAHASA TAMIL BERDASARKAN TEKS PALAMOLI AKARĀTI** adalah hasil kerja saya sendiri. Saya tidak memplagiat dan apa-apa penggunaan mana-mana hasil kerja yang mengandungi hak cipta telah dilakukan secara urusan yang wajar dan bagi maksud yang dibenarkan dan apa-apa petikan, ekstrak, rujukan atau pengeluaran semula daripada atau kepada mana-mana hasil kerja yang mengandungi hak cipta telah dinyatakan dengan sejelasnya dan secukupnya

Tandatangan pelajar

ii. Perakuan Penyelia:

Saya, **Dr. MANONMANI DEVI A/P M.A.R ANNAMALAI** dengan ini mengesahkan bahawa hasil kerja pelajar yang bertajuk **KAJIAN KEARIFAN PERUBATAN TRADISIONAL DALAM PERIBAHASA TAMIL BERDASARKAN TEKS PALAMOLI AKARĀTI** dihasilkan oleh pelajar seperti nama di atas, dan telah diserahkan kepada Institut Pengajian Siswazah bagi memenuhi sebahagian /sepenuhnya syarat untuk memperoleh **IJAZAH SARJANA SASTERA.**

Tarikh

Tandatangan Penyelia

INSTITUT PENGAJIAN SISWAZAH / INSTITUTE OF GRADUATE STUDIES

BORANG PENGESAHAN PENYERAHAN TESIS/DISERTASI/LAPORAN KERTAS PROJEK DECLARATION OF THESIS/DISSERTATION/PROJECT PAPER FORM

Tajuk / Title: KAJIAN KEARIFAN PERUBATAN TRADISIONAL DALAM
PERIBAHASA TAMIL BERDASARKAN TEKS PALAMOLI AKARATI

No. Matrik /Matric No.: M20171000694

Saya / I : PARAMESWARY A/P SANGKARAN

mengaku membenarkan Tesis/Disertasi/Laporan Kertas Projek (Kedoktoran/Sarjana)* ini disimpan di Universiti Pendidikan Sultan Idris (Perpustakaan Tuanku Bainun) dengan syarat-syarat kegunaan seperti berikut:-

acknowledged that Universiti Pendidikan Sultan Idris (Tuanku Bainun Library) reserves the right as follows:-

1. Tesis/Disertasi/Laporan Kertas Projek ini adalah hak milik UPSI.
The thesis is the property of Universiti Pendidikan Sultan Idris
2. Perpustakaan Tuanku Bainun dibenarkan membuat salinan untuk tujuan rujukan dan penyelidikan.
Tuanku Bainun Library has the right to make copies for the purpose of reference and research.
3. Perpustakaan dibenarkan membuat salinan Tesis/Disertasi ini sebagai bahan pertukaran antara Institusi Pengajian Tinggi.
The Library has the right to make copies of the thesis for academic exchange.
4. Sila tandakan (✓) bagi pilihan kategori di bawah / *Please tick (✓) from the categories below:-*

☐ **SULIT/CONFIDENTIAL**

Mengandungi maklumat yang berdarjah keselamatan atau kepentingan Malaysia seperti yang termaktub dalam Akta Rahsia Rasmi 1972. / *Contains confidential information under the Official Secret Act 1972*

☐ **TERHAD/RESTRICTED**

Mengandungi maklumat terhad yang telah ditentukan oleh organisasi/badan di mana penyelidikan ini dijalankan. / *Contains restricted information as specified by the organization where research was done.*

☐ **TIDAK TERHAD / OPEN ACCESS**

(Tandatangan Pelajar/ Signature)

(Tandatangan Penyelia / Signature Supervisor)

Tarikh: _____

& (Nama & Cop Rasmi / Name & Official Stamp)

Catatan: Jika Tesis/Disertasi ini **SULIT @ TERHAD**, sila lampirkan surat daripada pihak berkuasa/organisasi berkenaan dengan menyatakan sekali sebab dan tempoh laporan ini perlu dikelaskan sebagai **SULIT** dan **TERHAD**.

Notes: If the thesis is CONFIDENTIAL or RESTRICTED, please attach with the letter from the related authority/organization mentioning the period of confidentiality and reasons for the said confidentiality or restriction.

PENGHARGAAN

திருச்சிற்றம்பலம்

(திருமந்திரம்)

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமாறே

குறிப்பறிந் தேன்உடலோடுயிர் கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே.

Saya mengambil kesempatan ini untuk memanjatkan kesyukuran saya kepada Tuhan kerana telah memberikan saya kesempatan, kekuatan serta ketabahan untuk menyempurnakan kajian ini dalam tempoh masa yang ditetapkan.

Setinggi-tinggi penghargaan dan jutaan terima kasih turut saya rakamkan kepada penyelia saya, Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai yang telah membimbing dan menyumbang buah fikiran bernas secara berterusan dengan penuh perhatian dan kesabaran. Bimbingan dan tunjuk ajar yang berharga ini telah membantu saya untuk menyiapkan penyelidikan ini dengan sempurna.

Terima kasih diucapkan kepada semua pensyarah-pensyarah daripada Unit Bahasa Tamil UPSI serta pegawai-pegawai daripada Fakulti Bahasa dan Komunikasi (FBK), Institut Pengajian Siswazah (IPS) Universiti Pendidikan Sultan Idris serta pensyarah dari

Universiti Sains Malaysia iaitu, Dr. Saravanan P. Veeramuthu yang turut membantu dalam menyiapkan penyelidikan saya. Tidak ketinggalan juga Kementerian Pendidikan Malaysia sebagai penaja pengajian ini di bawah program Hadiah Latihan Persekutuan.

Saya juga ingin merakamkan setinggi-tinggi terima kasih kepada semua pihak perpustakaan dalam dan luar negara yang telah memberi ruang dan kerjasama semasa mencari bahan kajian serta membuat rujukan dalam menyiapkan penyelidikan saya.

Terima kasih yang tidak terhingga turut di ucapkan kepada ibu yang amat dikasihi, Pn. Kaliyammal Karpunan kerana sentiasa mendoakan kebahagiaan anakanda. serta bapa saya, iaitu mendiang En. Sangkaran Veerapan yang inginkan anaknya maju dalam bidang pendidikan. Jutaan terima kasih kepada suami tersayang En. P. Ravi Chandaran Periasamy yang sanggup mengorbankan masa dan tenaga serta memberi sokongan moral dan memahami saya sepanjang proses menyiapkan penyelidikan ini. Tidak ketinggalan juga tiga orang cahaya mata iaitu, Mugillavan P. Ravi Chandaran, Khayallvili P. Ravi Chandaran dan Theniilavan P. Ravi Chandaran yang sentiasa bersama ketika sakit dan sihat serta menjadi penyokong setia untuk melengkapkan kajian saya.

Penghargaan dan terima kasih juga diucapkan kepada kesemua adik beradik saya bersama keluarga mereka yang sentiasa prihatin terhadap kemajuan saya. Tidak ketinggalan juga rakan-rakan saya yang sentiasa berganding bahu untuk menyiapkan penyelidikan ini. Akhir sekali, saya ingin mengucapkan jutaan terima kasih kepada semua rakan-rakan seperjuangan saya, Guru Besar, guru-guru dan kerani dari SJKT Ladang Kota Bahroe, Gopeng serta SJKT West Country (Timur) Kajang yang sentiasa membantu dan menyokong secara langsung dan tidak langsung bagi menyempurnakan penyelidikan saya.

ABSTRAK

Tujuan kajian ini adalah untuk mengenal pasti kearifan perubatan tradisional dalam peribahasa Tamil berdasarkan teks *Paḷamoḷi Akarāti* oleh Anavarathanayakam Pillai. Teks ini dipilih kerana ia merupakan teks koleksi peribahasa yang lengkap yang mengandungi 10,760 peribahasa. Kearifan perubatan tradisional dalam peribahasa merujuk kepada pengetahuan perubatan tradisional yang diintegrasikan ke dalam peribahasa. Teori relevan oleh Sperber dan Wilson digunakan dalam kajian ini untuk menerangkan kerelevanan perubatan tradisional yang muncul dalam peribahasa Tamil. Teori ini terdiri daripada tiga gagasan utama, iaitu konteks, kesan konteks dan kos memproses. Mengikut teori tersebut, aspek konteks melihat kepada penentuan kandungan atau erti peribahasa berunsur perubatan. 05 Kesan konteks pula menghuraikan proses pemahaman maklumat sesuatu ujaran peribahasa Tamil. Manakala kos memproses pula melihat sejauhmana proses mencakna maklumat memudahkan pengguna memahami sesuatu peribahasa. Kajian ini menggunakan pendekatan kualitatif secara deskriptif berdasarkan analisis teks peribahasa Tamil. Data kajian ini dikumpul melalui analisis dokumen, iaitu teks *Paḷamoḷi Akarāti*. Dapatan kajian dianalisis secara tematik, dan menunjukkan bahawa terdapat 51 peribahasa Tamil berunsur perubatan dalam teks *Paḷamoḷi Akarāti*. Dapatan kajian juga mendapati terdapat enam tema perubatan tradisional yang dikenal pasti daripada teks peribahasa *Paḷamoḷi Akarāti*, iaitu pengajaran atau pedoman hidup, jenis ubat, kesihatan diri, penyakit, psikologi dan pembedahan. Berdasarkan analisis teks didapati bahawa kearifan perubatan tradisional masyarakat Tamil adalah berasaskan kepada konsep, idea, teguran, nasihat, pengajaran dan pengalaman hidup masyarakat Tamil. Kesimpulannya, dapatan utama kajian menunjukkan bahawa pengetahuan kearifan perubatan tradisional yang dirakamkan dalam peribahasa Tamil berfungsi sebagai pedoman kepada masyarakat Tamil dalam mengadaptasi persekitaran, memilih makanan, mengamalkan pemakanan yang baik serta menguruskan kesihatan demi kesejahteraan hidup. Implikasinya, peribahasa Tamil dapat dijadikan pedoman dan sumber rujukan terutamanya kepada masyarakat Tamil dalam konteks kearifan perubatan tradisional demi mencapai kesejahteraan hidup.

A STUDY ON THE WISDOM OF TRADITIONAL MEDICINE IN TAMIL PROVERBS BASED ON THE TEXT OF PAḷAMOḷI AKARĀTI

ABSTRACT

The purpose of this study was to identify the wisdom of traditional medicine in Tamil proverbs based on the text of Paḷamoḷi Akarāti by Anavarathanayakam Pillai. This text was selected because it is a complete proverbial collection containing 10,760 proverbs. The wisdom of traditional medicine in proverbs refers to the knowledge of traditional medicine that is integrated in the proverbs. Relevant theory by Sperber and Wilson was used in this study to explain the relevance of traditional medicine that emerges in Tamil proverbs. This theory consists of three main ideas, namely context, contextual effect and processing cost. According to the theory, the aspect of context looks at the determination of the content or meaning of medical proverbs. The contextual effect describes the process of understanding the medical information of a Tamil proverb. While the cost of processing determines the extent to which the process of obtaining meaning facilitates a person to understand a proverb. This study used a descriptive qualitative approach based on text analysis of the Tamil proverbs. The data of this study were collected through document analysis, namely the text of Paḷamoḷi Akarāti. The findings of the study were analyzed thematically, and showed that there were 51 medical Tamil proverbs in the text of Paḷamoḷi Akarāti. The findings of the study also found that there were six themes of traditional medicine identified from proverbial text of Paḷamoḷi Akarāti, namely the teaching or guideline of life, the type of medicine, personal health, disease, psychology and surgery. Based on the text analysis, it was found that the traditional medical wisdom of the Tamil community is based on the concepts, ideas, reprimands, advice, teaching and life experiences of the Tamil community. In conclusion, the main finding of the study showed that the knowledge of traditional medical wisdom recorded in Tamil proverbs serves as a guide to the Tamil community in adapting the environment, selecting the foods, consuming good nutrition and managing health for well-being. The implication is that Tamil proverbs can be used as a guide and

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

viii

source of reference, especially to the Tamil community in context of traditional medical wisdom in order to achieve well-being.

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

KANDUNGAN

Muka Surat

PERAKUAN	ii
PENGESAHAN	iii
PENGHARGAAN	iv
ABSTRAK	vi
ABSTRACT	vii
KANDUNGAN	viii
SENARAI JADUAL	xiv
SENARAI RAJAH	xvi
TRANSLITERASI	xvii

BAB 1 PENGENALAN

1.0 Pendahuluan	1
1.1 Latar Belakang Kajian	3
1.2 Pernyataan Masalah	14
1.3 Objektif Kajian	18
1.4 Soalan Kajian	19
1.5 Kepentingan Kajian	19
1.6 Batasan Kajian	21

1.7	Sumber Kajian	22
1.8	Definisi Operasional	23
1.8.1	Definisi Kearifan	23
1.8.2	Definisi Perubatan Tradisional	23
1.8.3	Definisi Peribahasa Tamil	24
1.9	Kesimpulan	25

BAB 2 TINJAUAN LITERATUR

2.0	Pendahuluan	27
2.1	Tinjauan Kajian Terdahulu	28
2.1.1	Kajian Peribahasa	30
2.1.2	Kajian Perubatan Tradisional	44
2.1.3	Kajian Umum	51
2.2	Kesimpulan	55

BAB 3 METODOLOGI KAJIAN

3.0	Pendahuluan	57
3.1	Reka Bentuk Kajian	58
3.1.1	Kerangka Kajian	60
3.2	Kaedah Kajian	61
3.2.1	Kaedah Kajian Analisis Teks	61
3.2.2	Kaedah Kajian Kepustakaan	62
3.3	Bahan Kajian	63

3.3.1	Bahagian A : Latar Belakang Responden	64
3.3.2	Bahagian B : Jadual Penetapan dan Pengesahan Peribahasa	64
3.4	Kaedah Pengumpulan Data	64
3.4.1	Pembacaan Dan Penelitian Bahan Kajian	66
3.4.2	Pemilihan Data Kajian – Peribahasa Berunsur Perubatan	66
3.4.3	Mencari Makna Bahan Kajian	71
3.4.4	Menyusun Dan Mengkategorikan Bahan Kajian	71
3.4.5	Senarai Peribahasa Kajian Keseluruhan	72
3.4.6	Membuat Rumusan	80
3.5	Teori Kajian	80
3.6	Teori Relevan	82
3.7	Gagasan Utama	84
3.7.1	Konteks	84
3.7.2	Kesan Konteks	85
3.7.3	Kos Memproses	86
3.8	Sub Gagasan	86
3.8.1	Pengayaan	87
3.8.2	Pemilihan Rujukan	87
3.8.3	Penginterpretasian Makna	88
3.9	Kerangka Teori	89
3.10	Kesimpulan	90

BAB 4 DAPATAN KAJIAN DAN PERBINCANGAN

4.0	Pendahuluan	91
4.1	Penetapan Bidang Untuk Kajian Semasa	92
4.2	Senarai Peribahasa Tamil dan Aspek Berdasarkan Bidang Kajian	93
4.2.1	Aspek Pengajaran atau Pedoman Hidup	94
4.2.2	Aspek Jenis Ubat	98
4.2.3	Aspek Kesihatan Diri	103
4.2.4	Aspek Penyakit	106
4.2.5	Aspek Psikologi	108
4.2.6	Aspek Pembedahan	109
4.3	Perbincangan Peribahasa Tamil Berdasarkan Kearifan Perubatan Tradisional	111
4.3.1	Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional Daripada Aspek Pengajaran atau Pedoman Hidup	111
4.3.1.1	Pemakanan Seimbang	113
4.3.1.2	Kuantiti	116
4.3.1.3	Bahan Masakan	120
4.3.1.4	Nafsu dan Makanan	124
4.3.1.5	Komposisi Makanan	131
4.3.1.6	Cara Pemakanan	134
4.3.1.7	Makanan Sebagai Penawar	139
4.3.1.8	Herba Dalam Makanan	149
4.3.1.9	Perkumuhan dan Kesihatan	153

4.3.1.10	Pengamal Perubatan	158
4.3.1.11	Makanan dan Bayi	162
4.3.1.12	Rumusan	167
4.3.1.13	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	167
4.3.2	Perbincangan Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional daripada Aspek Jenis Ubat	170
4.3.2.1	Rumusan	204
4.3.2.2	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	204
4.3.3	Perbincangan Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional daripada Aspek Kesihatan Diri	206
4.3.3.1	Herba	208
4.3.3.2	Rumusan	234
4.3.3.3	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	234
4.3.4	Perbincangan Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional daripada Aspek Jenis Penyakit	236
4.3.4.1	Rumusan	240
4.3.4.2	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	241
4.3.5	Perbincangan Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional daripada Aspek Psikologi	242
4.3.5.1	Rumusan	246
4.3.5.2	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	246
4.3.6	Perbincangan Peribahasa Tamil Berunsur Perubatan Tradisional daripada Aspek Pembedahan	247

4.3.6.1	Rumusan	251
4.3.6.2	Analisis Kepenggunaan Peribahasa Berdasarkan Kandungan	252
4.4	Kesimpulan	253

BAB 5 KESIMPULAN DAN CADANGAN

5.0	Pendahuluan	254
5.1	Dapatan Kajian Umum	255
5.1.1	Mengenal Pasti Aspek-aspek Perubatan Tradisional dalam Peribahasa Tamil	255
5.1.2	Menganalisis Kearifan Perubatan Tradisional Masyarakat Tamil dalam Peribahasa Tamil	261
5.2	Perbincangan	263
5.3	Cadangan Kajian Selanjutnya	266
5.3.1	Cadangan Kepada Para Remaja Malaysia	266
5.3.2	Cadangan Kepada Kementerian Pendidikan Malaysia	267
5.3.3	Cadangan Kepada Para Siswa Siswi	267
5.4	Rumusan	267

RUJUKAN	269
---------	-----

LAMPIRAN

SENARAI JADUAL

No. Jadual		Muka Surat
3.1	Format Maklum Balas (Skala Thurstone)	67
3.2	Pembahagian Peribahasa Mengikut Komponen	72
4.1	Aspek-aspek Perbincangan Peribahasa Berunsur Perubatan.	93
4.2	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Pengajaran atau Pedoman Hidup	94
4.3	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Jenis Ubat	98
4.4	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Kesihatan Diri	102
4.5	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Penyakit	105
4.6	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Psikologi	107
4.7	Senarai Peribahasa Tamil daripada Aspek Pembedahan	108
4.8	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Pengajaran atau Pedoman Hidup	165
4.9	Keistimewaan serta kandungan sayur Ponnāṅkaṇṇi	196
4.10	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Jenis Ubat	202
4.11	Keistimewaan Serta Kandungan Sayur Murunkai	207
4.12	Keistimewaan serta kandungan sayur Aakatti	209
4.13	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Kesihatan Diri	232
4.14	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Penyakit	238

4.15	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Psikologi	244
4.16	Bilangan dan Peratusan Kandungan Peribahasa Aspek Pembedahan	249
5.1	Aspek Utama dan Elemen Sampingan Perubatan Dalam Peribahasa	255

SENARAI RAJAH

No. Rajah

Muka Surat

3.1	Kerangka Kajian	59
3.2	Proses Pengumpulan Data Kajian	65
3.3	Proses Triangulasi	70
3.4	Kerangka Teori	89
4.1	Carta Pai Peratusan Kandungan Peribahasa Tamil daripada Aspek Pengajaran atau Pedoman Hidup	166
4.2	Carta Pai Peratusan Kandungan Peribahasa Tamil daripada Aspek Jenis Ubat	203
4.3	Carta Pai Peratusan Kandungan Peribahasa Tamil daripada Aspek Kesihatan Diri	232

TRANSLITERASI

Penggunaan transkripsi nama-nama dan istilah-istilah Tamil melalui transliterasi Bahasa Melayu adalah berdasarkan kepada system transliterasi yang digunakan dalam Tamil Paranar. Berikut adalah dasar kepada transliterasi huruf-huruf Bahasa Tamil :-

உயிரெழுத்துகள் / Huruf-huruf Vokal

அ - a

ஈ - Ī

எ - e

ஓ - o

ஆ - ā

உ - u

ஏ - ē

ஔ - Ō

இ - i

ஊ - ū

ஐ - ai

ஔ - au

மெய்யெழுத்துகள் / Huruf-huruf Konsonan

க் - K

ங் - Ṇ

ய் - Y

ன் - Ṇ

ச் - c

ஞ் - ñ

ர் - r

ற் - ṛ

ட் - ṭ

ண் - ṇ

ல் - l

ள் - ḷ

த் - t

ந் - n

வ் - v

ஃ - ḥ

ப் - p

ம் - m

ழ் - ḷ

BAB 1

PENGENALAN

Pembangunan yang pesat tanpa kawalan telah menyebabkan masyarakat zaman sekarang menghadapi pelbagai cabaran hidup di seluruh pelosok dunia. Manusia kini mengejar kemajuan yang berupa kebendaan tanpa menghiraukan kesihatan diri serta nilai-nilai moral. Tidak semua kemajuan membawa kebaikan kepada manusia malahan ada juga pencapaian yang boleh mendorong manusia terjerumus dengan pelbagai masalah sosial.

Masyarakat Tamil boleh dikategorikan kepada dua golongan utama iaitu golongan cerdik pandai dan golongan rakyat jelata yang tidak berpendidikan. Pengetahuan yang sedia ada dalam kalangan golongan kedua ini adalah sangat cetek, maka kita memerlukan satu alat untuk membantu memberi kesedaran kepada mereka

dengan cara yang lebih mudah dan berkesan. Oleh yang demikian pengkaji telah membuat keputusan untuk memilih peribahasa yang mengandungi unsur-unsur etika hidup sihat atau lebih jelas lagi menekankan unsur-unsur perubatan, sebagai alat kajian untuk memberi kesedaran kepada golongan masyarakat moden.

Melalui buku berjudul பழமொழி வழங்கும் பத்துறைச் சிந்தனைகள் *Paḷamoli vaḷaṅkum palturaic cintanaikal*, (2017) mengatakan bahawa:

பாமர மக்கள் தங்கள் பட்டறிவின் கூர்மையில், தங்கள் அனுபவங்களை, கண்டறிந்த உண்மைகளை, நெறிகளை அவ்வப்போது, காலங்காலமாக வழங்கி வருகின்றனர். அவைகளே பழமொழிகள் என்று நம்மால் அழைக்கப்படுகின்றன.

Pāmara makkaḷ taṅkaḷ paṭṭariviṇ kūrmaiyl, taṅkaḷ aṇupavaṅkaḷai, kaṇṭarinta uṇmaikaḷai, neṛikaḷai avvappōtu, kālaṅkālamāka vaḷaṅki varukiṇṇaraṇar. Avaikaḷē paḷamoliḷaḷ eṇru nam'māl aḷaikkappaṭukiṇṇana.

(Mancai Vasanthan, 2017:5)

Yang membawa maksud, peribahasa ialah kebenaran hidup yang sebenarnya lahir dari hasil pengalaman dan pengamatan hidup yang mendalam serta tercetus daripada masyarakat umum yang berpengalaman.

Maka penggunaan peribahasa adalah lumrah dalam hidup seharian sejak zaman-berzaman. Cuma penggunaannya perlu dijelaskan secara lebih terperinci oleh pengkaji supaya masyarakat dapat faham serta sedar akan kepentingan peribahasa dalam hidup mereka terutamanya dalam bidang perubatan. Menurut *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:1185) mentakrifkan peribahasa sebagai “ayat atau kelompok kata yang

mempunyai susunan yang tetap dan mengandungi pengertian yang tertentu, bidal, pepatah”.

1.1 Latar Belakang Kajian

Pemikiran masyarakat Tamil boleh dilihat melalui bahasa. Bahasa boleh dikategorikan sebagai alat komunikasi antara seorang individu dengan individu lain. Menurut *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:106).

Bahasa merupakan satu sistem lambang bunyi suara yang dipakai sebagai alat perhubungan dalam lingkungan satu kelompok manusia.

Fakta ini membuktikan bahawa bahasa sebagai satu alat komunikasi yang berkesan kepada semua golongan masyarakat. Bahasa sememangnya terbahagi kepada dua bentuk utama iaitu bahasa berbentuk tulisan dan bahasa berbentuk lisan. Bahasa bentuk lisan mendapat keutamaan dalam kalangan masyarakat zaman dahulu kerana ramai daripada mereka tidak berpendidikan. Mereka tidak pandai menulis dan membaca. Keadaan ini tidak bermaksud bahawa mereka dianggap golongan kurang arif tetapi kebijaksanaan dan kebolehan mereka lebih terserlah dalam bidang sastera lisan dan memiliki kearifan yang mendalam tentang selok-belok hidup.

Peribahasa ialah satu dokumen atau ilmu yang sangat penting yang telah dihayati dan difahami secara mendalam oleh masyarakat Tamil sebelum zaman Tolkappiyar. Dokumen ini kemudiannya telah diperturunkan kepada masyarakat zaman moden. Seterusnya para sarjana dan karya-karya Tamil yang lain turut memukakan beberapa definisi tentang peribahasa. பழமொழி (Paḷamoli) ialah perkataan bahasa

Tamil bagi perkataan peribahasa dalam bahasa Melayu. Menurut செளந்தர பாண்டியன் (Sauntara Pantiyan) (1988:11), istilah பழமொழி (Paḷamoli) terbentuk daripada gabungan dua perkataan iaitu பழம் (Paḷam) dan மொழி (moli). Perkataan Paḷam bermaksud 'lama atau yang matang' sedangkan perkataan moli pula bermaksud 'bahasa'. Jadi perkataan பழமொழி (Paḷamoli) diertikan sebagai 'bahasa yang lama' தொன்மையான மொழி (Tonṁaiyāṇa moli) atau 'bahasa yang matang' முதிர்ந்த மொழி (Mutirnta moli).

Namun demikian segelintir masyarakat zaman moden terutamanya masyarakat Tamil menganggap peribahasa sebagai satu bahasa yang lama dan tidak sesuai untuk diguna pakai pada zaman sekarang. Masyarakat Tamil tidak memahami maksud sebenar yang dikatakan sebagai 'bahasa yang matang'. Masyarakat Tamil juga tidak sedar akan kepentingan dan manfaat yang boleh diperoleh melalui peribahasa Tamil. Malahan masyarakat Tamil juga tidak mengerti bahawa peribahasa sebenarnya satu ungkapan yang sangat kaya dengan pengajaran yang relevan dan sesuai untuk digunapakai pada bila-bila masa dan oleh mana-mana pihak tanpa mengira umur dan pengalaman penggunanya.

Peribahasa dikatakan sebagai sesuatu yang amat unik kerana dengan satu atau dua ayat yang pendek, penggunaanya dapat menyampaikan maksud dengan jelas, padat dan berkesan kepada seseorang. Berkenaan peribahasa, Pendeta Za'ba (1965) turut berpendapat bahawa,

Peribahasa itu ialah segala susunan cakap yang pendek yang telah melekat di mulut orang ramai semenjak beberapa lama oleh sebab sedap dan bijak perkataannya, luas dan benar tujuannya, dipakai akan dia jadi sebutan oleh orang sebagai bandingan, teladan dan pengajaran.

(Za'ba, 1965:165)

Selain itu makna peribahasa yang padat dengan pengajaran dan panduan hidup juga menarik didengar, mempunyai daya tarikan tersendiri. Intipati peribahasa menyerlahkan pelbagai rencah kehidupan manusia jika diamati secara mendalam. Justeru itu, falsafah atau pemikiran orang Tamil digabungkan melalui bahasa yang disusun indah yang mempunyai pengertian yang sangat bermakna serta pengalaman dan panduan hidup bermasyarakat tanpa mengira zaman. Menurut Alwi Salim (1983) pula berpendapat,

Makna peribahasa bukan sahaja sekumpulan perkataan yang padat tetapi sedap pula didengar telinga. Ciri akhir ini melayakkan peribahasa, bidalan, pepatah dan perumpamaan. dalam mengucapkannya. Bentuk-bentuk ini mempunyai satu cara yang tersendiri; berprosodi, sepenggal-sepenggal dan berirama.

(Alwi Salim, 1983:19)

Selain itu, Menurut Abdullah Hussain dalam *Kamus Istimewa Peribahasa Melayu* (1989) pula menjelaskan bahawa peribahasa sememangnya dianggap satu alat atau ungkapan yang tua serta digunakan untuk memberi tunjuk ajar kepada generasi muda sejak dahulu lagi.

peribahasa itu sama tuanya dengan bahasa sesuatu bangsa dan Peribahasa mula-mula digunakan apabila bangsa manusia mulai mengenal peradaban ketika organisasi kehidupan perlu diatur, batas antara yang baik dengan yang buruk perlu

diadakan, untuk menjadi pendinding tatatertib pergaulan dan perhubungan hidup sesama manusia.

(Abdullah Hussain, 1989 : iii)

Manakala *The World Book Encyclopedia* (2001) pula mendefinisikan peribahasa seperti berikut:

....is a brief saying that presents a truth or some bit of useful wisdom. It is usually based on common sense or practical experience. ...True proverbs are sayings that have been passed from generation to generation primarily by word of mouth. They may also have been put into written form.

(Paul Kobasa, 2001:839)

Menurut definisi ini, peribahasa merupakan satu ungkapan pendek yang mengutarakan kebenaran dan menyampaikan kata-kata hikmah yang berguna kepada masyarakat. Pada amnya, peribahasa terbentuk berdasarkan pengetahuan umum dan pengalaman hidup yang praktikal. Pada asalnya peribahasa diperturunkan dari generasi ke generasi secara tradisi lisan dan kemudiannya ditulis dalam bentuk cetakan seperti yang dapat di lihat hari ini.

Pendapat yang sama dikemukakan oleh seorang lagi sarjana barat yang bernama Wolfgane Mieder (1993). Tambah beliau, ayat pendek yang diketahui umum itu mengandungi ciri-ciri seperti kearifan, kebenaran, moral, pandangan metafora dan bentuknya mudah untuk dihafal. Hal ini ditengahkan oleh beliau seperti berikut:

A proverb is a short, generally known sentence of the folk which contains wisdom, truth, morals and traditional views in a metaphorical, fixed and memorizable form and which is handed down from generation to generation.

(Wolfgane Mieder, 1993:5)

Manakala, Archer Taylor, (1962) pula berpendapat bahawa adalah sukar untuk menentukan definisi bagi peribahasa. Namun demikian beliau berpendapat bahawa, peribahasa yang berbentuk ringkas, jelas dan jitu adalah berasal dari lambang, metafora dan daripada cerita khayalan.

Proverbs are invented in several ways: some are simple apothegms and platitudes elevated to proverbial dignity, other arise from the symbolic or metaphoric use of an incident, still others imitate already existing proverbs and some owe their existence to the condensing of a story or fable.

(Archer Taylor, 1962:1)

Selain pandangan penulis Barat, para sarjana Tamil juga ada memberikan pendapat berkenaan peribahasa Tamil. Menurut pendeta Tolkappiyar தொல்காப்பியர் yang dipercayai hidup sekitar tahun 711 SM (Perdebatan tentang tahun Tolkappiyar

hidup telah mendapat ketetapan daripada செம்மொழி தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்,

(Semmoli Tamilayvu Mattiya Niruvanam, 2017), menyatakan tentang kewujudan peribahasa Tamil. Pada awalnya, istilah yang digunakan ialah முதுமொழி (Muthumoli) Ini terbukti melalui petikan berikut daripada buku தொல்காப்பியம் Tolkaappiyam (2009).

*“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும் மென்மை
என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக் குறித்த பொருளை
முடித்தற்கு வரஉம் ஏது நுதலிய முதுமொழி”,*

*Nuṇmaiyum curukkamum oḷiyum uṭaimaiyum meṇmai
eṇṇivai viḷaṅkat tōṇṇirik kuṛitta poruḷai muṭittarku
varū'um ētu nutaliya mutumolī ,*

(Puliyur kesikan, 2009:448)

Puisi ini membawa maksud,

Ada pepatah menyatakan tentang kewujudan kearifan peribahasa yang memiliki ciri-ciri bahasa yang lembut halus dan ringkas serta menyinari khazanah yang ternilai.

Didapati, peribahasa juga dikenali sebagai sastera rakyat. Pada awalnya peribahasa dituturkan dalam perbualan seharian dan diperturunkan dari generasi ke generasi melalui bentuk lisan. Kemudian khazanah ini dicatat dalam bentuk tulisan. Tambahan pula, peribahasa juga melambangkan ilmu pengetahuan, perubahan, budaya, sejarah sosial, tingkah laku, kepercayaan dan sikap masyarakat Tamil lama.

Menurut *Kamus Peribahasa* (2016:iv), untuk memahami makna peribahasa yang kebiasaannya menggunakan bahasa kiasan, seseorang perlu menyelami maksud tersiratnya. Peribahasa membantu mengindahkan pertuturan serta memberi kesan yang mendalam kepada pendengarnya. Selain itu, peribahasa juga menjadi lambang kekayaan seni bahasa sesebuah masyarakat dari segi kebudayaan, pemikiran dan falsafah hidup. Peribahasa Tamil juga mempunyai hubungan yang rapat dengan kehidupan dan pemikiran bangsa Tamil. Sememangnya peribahasa Tamil memiliki ciri-ciri gaya bahasa yang halus dan mudah difahami kerana orang-orang tua ingin menyampaikan mesej-mesej penting kepada generasi muda tanpa menyinggung perasaan si pendengarnya. Pendek kata, peribahasa Tamil menjadi jambatan antara golongan tua dengan golongan muda pada zaman dahulu kala, terutamanya untuk memberi khidmat nasihat.

Kandungan peribahasa Tamil pula merangkumi beberapa bidang seperti, bidang seni, bidang pendidikan, bidang pemakanan, bidang perubatan dan sebagainya. Didapati bidang perubatan adalah salah satu bidang yang mendapat perhatian kerana keperluannya amat penting kepada masyarakat Tamil zaman dahulu. Unsur-unsur berkenaan pengetahuan perubatan tradisional yang cukup padat dan memberi manfaat kepada masyarakat Tamil, disampaikan melalui peribahasa. Pengetahuan perubatan yang terkandung dalam peribahasa Tamil masih mendapat tempat dalam kalangan masyarakat Tamil kini. Contoh peribahasa yang kerap digunakan ialah, “அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு” *alavukku minjinaal amirthamum nanju*.

(Anavarathanayakam Pillai, 1998:29) yang membawa maksud semua makanan adalah baik jika dimakan dalam kuantiti yang betul, jika berlebihan makanan tersebut akan menjadi racun. Maksud peribahasa Tamil ini ada kaitan dengan unsur perubatan yang kerap diguna pakai oleh masyarakat Tamil sehingga kini. Ciri-ciri perubatan yang terkandung dalam peribahasa Tamil boleh dipecahkan kepada beberapa subtopik iaitu kuantiti makanan, khasiat, zat makanan, waktu makan dan sebagainya.

Segala kelebihan dan keunikan masyarakat Tamil zaman dahulu, terbukti melalui peribahasa tempatan. Masyarakat Tamil zaman dahulu hidup sejahtera kerana mereka mengikuti segala pengajaran yang disebut dalam peribahasa Tamil. Perkara ini terbukti melalui peribahasa Tamil lama yang berbunyi, பழமொழிகள் இருட்டில் வழிகாட்டும் விட்டில்கள் (Palamolikal iruṭṭil valikāṭṭum viṭṭilkaḷ, (Ragunathan, 1993:31) yang membawa maksud, Peribahasa merupakan panduan hidup sama seperti sejenis serangga yang memiliki cahaya yang membantu mencari jalan dalam gelap. Kenyataan ini membuktikan bahawa masyarakat Tamil zaman dahulu menganggap

peribahasa Tamil sebagai panduan hidup mereka. Walaupun masyarakat Tamil hidup sejak zaman Tolukkappiyar namun, mereka merupakan golongan yang berpengalaman dan berpengetahuan luas.

Selain itu, kebanyakan daripada masyarakat Tamil zaman dahulu terdiri dari golongan petani. Hidup mereka dikelilingi atau lebih berpandukan unsur-unsur alam semula jadi. Pendek kata mereka lebih akrab dengan perubahan keadaan alam semesta. Terdapat banyak peribahasa Tamil berunsur pertanian membuktikan fakta ini. Contohnya, “இஞ்சி இலாபம் மஞ்சளிலே போச்சு” *Iñci ilāpam mañcaḷilē Pōccu* (Anavarathanayakam Pillai, 1998:59) yang membawa maksud tersiratnya ialah, keuntungan dan kerugian dalam bidang pertanian adalah lumrah. Seorang petani akan mencari jalan mengatasi masalah serta terus berusaha dengan gigih sehingga memperoleh keuntungan. Seterusnya peribahasa Tamil “பருவத்தே பயிர் செய்” (*Paruvattē payir cey*, Anavarathanayakam Pillai, 1998:306) yang membawa maksud, kerja-kerja pertanian harus dijalankan pada musim yang sesuai supaya mendapat hasil yang lumayan.

Selain itu, sistem pemakanan masyarakat Tamil zaman dahulu pula berasaskan hasil pertanian yang dihasilkan oleh mereka sendiri. Mereka makan makanan berupa sayur-sayuran, buah-buahan, dan hasil tenusu yang penuh berkhasiat. Selain itu, sistem pemakanan masyarakat Tamil zaman dahulu lebih kepada ulam, herba dan bijirin yang dijadikan sebagai perubatan asas bagi manusia. Peribahasa Tamil “உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு” *Uṇavē maruntu, maruntē uṇavu*

(Anavarathanayakam Pillai, 1998:77) membawa maksud, sumber makanan ialah perubatan semula jadi dan perubatan semula jadi berasaskan sumber makanan yang baik. Kenyataan ini terbukti melalui buku berjudul அஞ்சறைப் பெட்டி மருத்துவம், Añcaraip peṭṭi maruttuvam (2016) yang mengatakan bahawa:

நம் முன்னோர், நம்மைப் போன்று எதற்கும் மருத்துவரை
நாடாமல், அஞ்சறைப் பெட்டியிலுள்ள பொருட்களை
வைத்தே தங்களுக்கு ஏற்படும் வியாதிகளை தாங்களே
குணப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் “உணவே மருந்து”
என்று வாழ்ந்தனர்.

*Nam muṇṇōr, nam'maip pōṇru etarkum maruttuvarai nāṭāmal,
añcaraip peṭṭiyilulla poruṭkaḷai vaittē taṅkaḷukku ērpaṭum
viyātikaḷai tāṅkaḷē kuṇappaṭuttik koṇṭaṇar. Avarkaḷ “uṇavē
maruntu” enru vāḷntaṇar.*

(Jekajoti, 2016:3)

Bermaksud, masyarakat pada masa itu tidak seperti umat manusia zaman kini.

Mereka tidak begitu mudah mendapatkan bantuan pakar perubatan untuk mengubati penyakit. Mereka hanya bergantung kepada rawatan tradisional. Masyarakat ini juga merupakan golongan yang hidup berpegang kepada prinsip ‘makanan itu adalah ubatnya sendiri.

Salah satu makanan yang mempunyai ciri-ciri perubatan ialah ரசம் (Racam) yang dikenali juga sebagai sup India dalam kalangan masyarakat Malaysia. Di dapati, hampir kesemua bahan penyediaan racam ialah rempah ratus berupa ubatan semula jadi yang boleh dilihat di setiap dapur. Bahan-bahan untuk memasak *racam* adalah seperti, lada hitam, lada putih, jintan putih, halba, biji jemuju, biji ketumbar dan sebagainya.

Amalan pengambilan sup (*racam*) ini semasa makan oleh kaum Tamil membantu memudahkan sistem penghadaman seseorang.

Seterusnya, himpunan peribahasa Tamil yang berjudul *பழமொழி நானூறு* Palamoli nānūru (1917) merupakan satu-satunya koleksi peribahasa Tamil yang lama dan pertama dikumpulkan oleh *முன்றுறை அரையனார்* (Munrurai Araiyanar). Karya berjudul Palamoli nānūru ini dihasilkan dalam bentuk puisi lama. Munrurai Araiyanar telah menyusun sebanyak 400 peribahasa Tamil dalam bentuk puisi klasik lama yang menyentuh pelbagai tema dan pengajaran termasuk tema perubatan tradisional. Sebilangan daripada pepatah dalam koleksi ini adalah berusia tua dan jarang digunakan dalam perbualan seharian mahupun dalam tulisan ilmiah. Oleh itu bahasa yang digunakannya sangat klasik, maka masyarakat zaman sekarang tidak dapat memahami dan menghayati maksudnya. Berikut adalah salah satu puisi daripada *பழமொழி நானூறு* (Palamoli nānūru) yang membuktikan hasil daripada pendeta *முன்றுறை அரையனார்* (Munrurai Araiyanar, 2010).

பிண்டியின் நீழல் பெருமான் அடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்- கொண்டினிதா
முன்னுறை மன்னவன் நான்கடியும் செய்தமைத்தான்
இன்றுறை வெண்பா இவை

Pinṇiyiṇ nīḷal perumāṇ aḍivaṇaṅkip
paṇṭaip paḷamoli nānūrum- koṇṇiṇitā
muṇṇurai maṇṇavaṇ nāṇkaḍiyum ceytamaittāṇ
iṇṇurai veṇpā ivai

(Munrurai Araiyanar, 2010:1)

Puisi ini bermaksud, penulis yang sedang beristirehat dibawah pokok bernama அசோகமரம் (Acōka maram), nama saintifiknya Saraca Indica telah mendengar, memilih dan menyusun 400 peribahasa berbentuk puisi berangkap empat baris yang dinyanyikan oleh Dewa அருக தேவன் (Aruka tēvaṇ). Kesemua puisi tersebut mengandungi satu peribahasa serta maksudnya. Oleh yang demikian Paḷamoḷi nāṇūru menjadi satu karya agong yang kekal sehingga kini.

Selain itu, bukti peribahasa பழமொழி (Paḷamoḷi) telah lama dalam penggunaan masyarakat Tamil dahulu kala adalah, buku berjudul அகநானூறு - களிற்றியானை நிரை பாடல்கள் (Akanāṇūru-kalirriyāṇai Nirai pāṭalkal, 2016).

Peribahasa tersebut adalah dalam bentuk puisi.

‘பல்லோர் கூறிய பழமொழி எல்லாம்’ (அகம் 66. 5-6)

‘pallōr kūriya paḷamoḷi ellām’ (akam 66. 5-6)

Peribahasa adalah sesuatu yang disebut oleh umum.

(Puliyur Kesigan 2016:129)

நன்று செய் மருங்கில் தீதுஇல் என்னும்

தொன்றுபடு பழமொழி’ (அகம் 101, 2-3)

‘Nanru cey marunkil tītu’il ennum

tonrupaṭu paḷamoḷi’ (akam 101. 2-3)

Peribahasa meminta semua pihak berbuat baik supaya kita dapat sesuatu yang baik.

(Puliyur Kesigan 2016:193-194)

Memandangkan peribahasa Tamil memiliki ciri-ciri seperti bahasa yang halus dan indah serta penuh bermakna secara tersirat dan tersurat, beradab serta bentuk ayat yang ringkas, padat, tepat dan mudah difahami telah mendorong pengkaji untuk memilih peribahasa Tamil sebagai satu alat kajian yang utama. Pengkaji berpendapat bahawa peribahasa boleh dijadikan sebagai satu alat yang sempurna untuk memberi didikan kepada masyarakat kini yang kurang arif tentang keunikan serta isi kandungan peribahasa Tamil dan bagi masyarakat umum yang tidak berpendidikan. Pengkaji juga ingin mencuba menerangkan tentang kearifan pengetahuan perubatan melalui peribahasa Tamil ini.

1.2 Pernyataan Masalah

Dalam era kemajuan, masyarakat Malaysia terutamanya masyarakat India yang berketurunan Tamil kini menghadapi pelbagai kepincangan hidup, terutamanya dalam aspek kesihatan. Hal ini adalah kerana mereka sentiasa mengetepikan segala amalan baik yang diamalkan sejak turun-temurun semata-mata untuk bersaing dengan kemajuan dunia.

Menurut statistik yang dikeluarkan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia menyatakan bahawa hampir 80 peratus daripada populasi masyarakat India di Malaysia menghidap penyakit-penyakit kronik seperti sakit jantung (18.1 peratus) (*Yayasan Jantung Malaysia, 2017*), kanser (7.3 peratus) (*Malaysian National Cancer Registry Report 2015. (2007-2011)*), kencing manis (15.3 peratus) (*National Diabetes Registry Report Vol 2015. (2009-2012)*), obesiti (25.6 peratus) (*Wikipedia, ensiklopedia bebas*

2015) dan sebagainya. Obesiti merupakan satu keadaan penambahan lemak yang menjadi pembuka jalan kepada penyakit-penyakit merbahaya yang disebut di atas. Penyakit-penyakit ini berleluasa akibat daripada gaya hidup serta sistem pemakanan yang tidak teratur dalam kalangan masyarakat Tamil di Malaysia.

Pendek kata, statistik menunjukkan masyarakat Tamil masa kini sememangnya telah terpesong daripada etika hidup atau pemikiran falsafah tamadun orang Tamil yang telah diamalkan oleh masyarakat Tamil yang hidup sebelum zaman Tolkaappiyam. Pada zaman dahulu, hidup masyarakat Tamil adalah berasaskan pada alam semula jadi. Mereka makan makanan yang ditanam sendiri melalui pertanian. Mereka juga makan makanan yang bersih serta berkhasiat. Mereka makan pada waktu-waktu yang telah ditetapkan sahaja. Tidaklah seperti amalan pemakanan masyarakat Tamil zaman sekarang yang tidak teratur. Di negara ini kita dapat melihat kedai-kedai makanan yang dibuka 24 jam dan dikerumuni oleh para pengguna. Tabiat pemakanan yang tidak bersistematik inilah yang menjadi punca kesihatan mereka terjejas dan punca mereka terjerumus dengan pelbagai jenis penyakit kronik.

மஞ்சை வசந்தன் (Mancai Vasantan) melalui buku berjudul பழமொழி வழங்கும் பல்துறைச் சிந்தனைகள் (*Palamoli valankum palturaic cintanaikal*, 2017) mengatakan bahawa :

மனித வாழ்வில் மருத்துவம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. இயற்கையாயும், சூழலாலும், செயர்பாட்டாலும் நோய்கள் வருகின்றன. நோய்கள் இன்னலைத் தரும் அல்லது இறப்பைத்தரும். எனவே, அரசன் முதல் ஆண்டிவரை அனைவருக்கும் மருத்துவம் வேண்டும்.

இத்தகு மருத்துவம் சார்ந்து நம் பழமொழிகள் அரிய
சிந்தனைகளை வழங்கியுள்ளன.

*Manita vālvil maruttuvam enpatu tavirkka muṭiyāta onru.
Iyarkaiyāyum, cūlalālum, ceyarpāṭṭālum nōykaḷ varukinraṇa.
Nōykaḷ inṇalait tarum allatu irappaittarum. Ennavē, aracaṇ
mutal āṇṭivarai āṇaivarukkum maruttuvam vēṇṭum. Ittaku
maruttuvam cārntu nam paḷamolikaḷ ariya cintaṇaikaḷai
vaḷaṅkiyuḷḷaṇa.*

(Mancai Vasantan, 2017:139)

Pendapat ini menegaskan bahawa, perubatan merupakan sesuatu yang tidak dapat dielakkan dalam kehidupan manusia. Penyakit datang secara semula jadi. Penyakit boleh menyebabkan kesusahan atau kematian kepada rakyat jelata mahupun golongan raja. Oleh itu, semua orang harus mendapat kemudahan perubatan supaya dapat hidup sejahtera. Di dapati pengetahuan perubatan boleh dilihat melalui

peribahasa Tamil.

Kekuatan sesebuah negara banyak bergantung pada kesihatan rakyatnya. Namun demikian masyarakat pascamoden di Malaysia bersifat lebih mementingkan kejayaan dan kecemerlangan berbanding kesihatan diri sendiri. Peribahasa Tamil mengatakan bahawa ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ *Nōyarra vālvē kuraivarra celvam* (Anavarathanayakam Pillai, 1998:294) yang membawa maksud, kesihatan ialah kekayaan yang hakiki. Menyedari hakikat ini maka pelbagai usaha atau strategi diambil oleh pihak kerajaan untuk meningkatkan tahap kesihatan rakyat Malaysia. Seajar dengan kenyataan ini, negara Malaysia juga tidak terlepas dengan pelbagai masalah kesihatan yang amat serius terutamanya dalam kalangan masyarakat Tamil di Malaysia yang berketurunan India.

Menurut statistik yang dikeluarkan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia, masyarakat Tamil di Malaysia sering dikatakan menghidap penyakit kronik seperti sakit jantung, kanser, kencing manis dan sebagainya (*The Medical Journal of Malaysia Vol 71, June 2016*). Keadaan ini berlaku kerana masyarakat Tamil kurang pengetahuan dan kesedaran tentang pentingnya penjagaan kesihatan diri. Di samping itu ibu bapa juga sibuk dengan kerjaya masing-masing sehingga tiada masa untuk memberi bimbingan tentang kesedaran kesihatan kepada anak-anak mereka (*Utusan Online ARKIB 08/03/2012*). Lantaran itu, cara pendidikan untuk menyedarkan masyarakat Tamil perlu diberi perhatian. Kajian ini cuba memanfaatkan peribahasa Tamil yang sedia wujud dalam masyarakat ini untuk menyuntik kesedaran ini. Oleh hal yang demikian kajian ini dirasakan amat perlu untuk memberi pendedahan kepada masyarakat Tamil untuk memahami konsep perubatan yang telah diwarisi daripada leluhur mereka.

Peribahasa dilihat sebagai satu hasil pemikiran para cendekiawan Tamil pada masa kini. Peribahasa Tamil seharusnya dianggap sebagai pandangan dan pengalaman hidup yang tajam serta matang daripada orang tua bukannya pengajaran yang tidak memberi sebarang manfaat kepada kita. Unsur-unsur perubatan turut diselitkan dalam peribahasa Tamil. Kelebihan peribahasa Tamil ialah bidang perubatan dapat disemai dan diselitkan secara bersahaja. Dalam konteks ini, kajian ini boleh menampung keperluan untuk memberikan maklumat kepada generasi muda berhubung dengan kelebihan peribahasa Tamil yang bertitik tolak dari pengamatan dan kearifan masyarakat Tamil.

Terdapat banyak kajian tentang peribahasa dari aspek-aspek berkenaan nilai masyarakat, masalah sosial, keagamaan, pertanian, bahasa, institusi perkahwinan dan sebagainya. Dalam konteks pengkaji tempatan juga ramai yang telah menghasilkan kajian-kajian berkenaan peribahasa yang menyentuh bidang-bidang seperti pertanian, bahasa, institusi perkahwinan, keluarga, pendidikan, warna dan sebagainya. Namun demikian di negara ini tiada seorang pengkaji pun yang menyentuh dan meneliti bidang perubatan melalui peribahasa. Seajar dengan hakikat ini, maka kajian ini wajar dilakukan dan perlu disokong oleh semua pihak. Oleh yang demikian pengkaji bercadang untuk mengkaji elemen bidang perubatan melalui peribahasa Tamil, justeru itu secara tidak langsung pengkaji dapat mengisi kekosongan yang terdapat dalam senarai kajian yang telah dihasilkan oleh pangkaji-pengkaji tempatan. Kelompangan ini dapat diisi dengan kajian ringaks ini. Oleh yang demikian, pengkaji telah mengambil keputusan untuk mengkaji peribahasa Tamil dari aspek perubatan supaya kajian ini menjadi satu contoh kepada pengkaji lain pada masa yang akan datang. Di samping itu, kajian ini akan memberi laluan kepada generasi muda melihat peribahasa Tamil sebagai satu khazanah yang bernilai dan perlu dijaga.

1.3 Objektif Kajian

Melalui kajian ini, pengkaji berhasrat untuk mengkaji kearifan perubatan tradisional dalam peribahasa Tamil: dari perspektif teori relevan. Objektif khusus kajian ini telah digubal berdasarkan pernyataan masalah kajian. Objektif khusus kajian ini adalah seperti berikut :

- 1.3.1 Mengenal pasti unsur-unsur perubatan tradisional masyarakat Tamil dalam peribahasa yang terdapat dalam buku berjudul பழமொழி அகராதி (Palamoli Akarāti)
- 1.3.2 Menganalisis kategori perubatan tradisional yang terdapat dalam peribahasa Tamil.
- 1.3.3 Mengupaskan kearifan perubatan tradisional masyarakat Tamil dalam peribahasa Tamil.

1.4 Soalan Kajian

Kajian ini bertujuan untuk memberi jawapan kepada beberapa soalan penyelidikan.

Soalan-soalan tersebut adalah seperti berikut:

- 1.4.1 Apakah unsur-unsur perubatan tradisional masyarakat Tamil yang terdapat dalam peribahasa Tamil?
- 1.4.2 Apakah kategori perubatan tradisional yang terdapat dalam peribahasa Tamil
- 1.4.3 Bagaimanakah kearifan perubatan tradisional masyarakat Tamil yang digambarkan dalam peribahasa Tamil?

1.5 Kepentingan Kajian

Masyarakat Tamil sebenarnya memiliki satu khazanah yang sangat bernilai sejak dahulu lagi, iaitu peribahasa Tamil yang mempunyai unsur perubatan. Peribahasa sememangnya membawa maksud yang mendalam secara simbolik serta ringkas dan mudah difahami oleh semua orang terutamanya bagi masyarakat yang kurang berpendidikan. Penyelesaian jangka panjang bagi satu masalah ialah kesedaran diri

dalam kalangan masyarakat. Maka peribahasa Tamil boleh dijadikan sebagai satu alat penyelesaian masalah kepada masyarakat zaman sekarang melalui unsur perubatan yang terdapat dalam peribahasa Tamil. Didapati segala penerangan perubatan moden menggunakan istilah saintifik yang agak rumit untuk difahami oleh orang ramai sedangkan bahasa yang digunakan dalam peribahasa Tamil berkaitan perubatan adalah bahasa yang halus dan mudah difahami oleh semua orang.

Sebagai contohnya,

நொறுங்கத் தின்றால் நூறு வயது
Norunkat tinrāl nūru vayatu

(Anavarathanayakam Pillai, 1998:294)

Peribahasa ini membawa maksud, jika mengunyah makanan dengan betul sebelum menelan, maka kita akan berpeluang hidup sehingga berumur 100 tahun.

Maka tidak hairanlah mengapa unsur perubatan dalam peribahasa Tamil mendapat perhatian daripada masyarakat umum yang hidup sebelum dan selepas zaman Tolkappiyar. Justeru itu pengkaji berharap agar peribahasa Tamil boleh menjadi satu alat pendidikan untuk menyemai kesedaran dan manfaat dalam kalangan masyarakat zaman sekarang tentang masalah perubatan yang berkesan.

Selain itu, hasil sastera lisan tidak diberi keutamaan atau dilihat sebagai dokumen yang bernilai dalam kalangan masyarakat umum. Sedangkan mereka menganggap hasil sastera lama yang ditulis oleh para pendeta (*Pendeta Tolkaappiyar*, (*தொல்காப்பியர்*)) yang hidup 2,500 tahun dahulu sebagai dokumen yang penting, tetapi peribahasa Tamil sebenarnya mengandungi unsur-unsur pengajaran yang sesuai

untuk kehidupan seharian. Oleh yang demikian, pengkaji berusha menggilap dan menyinarkan harta pusaka yang tak ternilai ini dan membawa kepada orang ramai serta mengangkatnya ke tahap yang lebih tinggi.

Kajian ini merupakan satu usaha untuk memberi kesedaran kepada masyarakat Tamil yang beranggapan bahawa peribahasa Tamil sebagai satu pepatah yang biasa, bukannya sesuatu yang bernilai ilmiah. Pengkaji mula melangkah bersama pelbagai cabaran dan dugaan untuk menyemai kepercayaan dalam kalangan masyarakat tentang peribahasa Tamil, sememangnya mempunyai unsur ilmiah berkenaan perubahan tradisional. Kajian ini dipercayai dapat mengubah tanggapan pemikiran salah yang berleluasa dalam masyarakat Tamil dan menyuguhkankelebihan elemen-elemen perubahan yang terkandung dalam peribahasa Tamil. Dapatan kajian ini diharapkan menjadi suatu input yang boleh dikongsi bersama serta menjadi perintis kepada para pengkaji lain yang ingin melakukan kajian terhadap aspek perubahan dalam peribahasa Tamil.

1.6 Batasan Kajian

Kajian tentang kearifan perubahan dalam peribahasa Tamil ini mempunyai beberapa batasan. Batasan pertama ialah, kajian ini tertumpu pada buku peribahasa Tamil berjudul பழமொழி அகராதி (Palamoli Akarāti) yang disusun oleh அனவரதநாயகம் பிள்ளை (Anavarathanayakam Pillai, 1998). Peribahasa Tamil sememangnya merangkumi satu skop yang sangat luas. Namun, pengkaji telah menghadkan perbincangan kajian berkenaan peribahasa yang ada unsur-unsur perubahan untuk

tujuan kajian ini. Oleh yang demikian, Pengkaji tidak akan menilai peribahasa lain selain peribahasa berunsur perubatan yang telah dipilih oleh pengkaji.

Pemilihan peribahasa sebagai alat kajian dilakukan selepas menerima khidmat nasihat daripada beberapa pihak dari tiga bidang utama yang ada kaitan dengan kajian pengkaji. Iaitu, dua orang doktor pakar perubatan moden, dua orang doktor perubatan tradisional dan seorang lagi ialah dari golongan pendidik. Peribahasa yang dipilih adalah daripada bidang perubatan yang terkandung dalam buku பழமொழி அகராதி (Palamoli Akarāti). Selepas mendengar khidmat nasihat daripada tiga pihak ini, Pengkaji membuat keputusan untuk memilih dan mengkaji peribahasa yang dicadangkan oleh mereka.

1.7 Sumber Kajian

Sumber primer kajian ini adalah berdasarkan peribahasa Tamil berjudul பழமொழி அகராதி (Palamoli Akarāti) yang disusun oleh அனவரதநாயகம் பிள்ளை (Anavarathanayakam Pillai, 1998). yang ada kaitan dengan unsur-unsur perubatan. Sumber primer juga terdiri daripada kajian lapangan yang dilakukan oleh pengkaji terhadap 5 responden iaitu dua orang doktor pakar perubatan moden, dua orang doktor perubatan tradisional dan seorang lagi ialah pakar pendidik (Borang pengambilan maklum balas) Manakala, penggunaan sumber sekunder ialah berdasarkan bahan-bahan seperti bahan Disertasi, Tesis, Journal, Buku-buku rujukan berkaitan peribahasa dan perubatan tradisional. Di samping itu, kajian kepustakaan juga digunakan oleh pengkaji dalam menjalankan kajian ini.

1.8 Definisi Operasional

Bagi memahami dan menghayati kajian, pengkaji akan menerangkan definisi bagi perkataan dan rangkai kata penting yang digunakan dalam kajian ini. Perkataan dan rangkai kata tersebut ialah seperti berikut: kearifan, pengetahuan, perubatan, tradisional dan peribahasa Tamil.

1.8.1 Definisi Kearifan

Menurut *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:77) kearifan bermaksud, perihal arif atau pemahaman dan pengetahuan yang luas tentang sesuatu perkara. Manakala, dalam *Webster's New World College Dictionary* pula menerangkan Kearifan sebagai, "*The quality of being wise; power of judging rightly and following the soundest course of action, based on knowledge, experience, understanding*". bermaksud, Kualiti kebijaksanaan; kuasa menilai dengan betul dan mengikuti tindakan yang paling kukuh, berdasarkan pengetahuan, pengalaman, pemahaman. Menurut McKenna (2005) pula takrifan berkenaan kearifan ialah kebijaksanaan seseorang boleh ditentukan mengikut pendapat individu dan apa yang mereka lihat. Walaupun pengkaji telah merujuk beberapa sumber bagi menerangkan maksud kearifan, Namun pengkaji akan merujuk *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:77) sebagai panduan asas dalam kajian ini.

1.8.2 Definisi Perubatan Tradisional

Menurut *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:1753, 1711) perubatan bermaksud, perihal berubat, yang berkaitan dengan ubat atau usaha mengubati Sesuatu penyakit. Manakala

tradisional pula bermaksud, berkaitan dengan bersifat atau mengikut tradisi. Lebih jelas lagi ialah sistem perubatan yang diamalkan sejak turun-temurun berasaskan bahan-bahan semulajadi. Dalam bahasa Tamil disebut sebagai சித்த வைத்தியம் (*Citta vaittiyam*). Bagi menerangkan maksud perubatan tradisional, pengkaji hanya merujuk pada *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:1753, 1711). Maka sepanjang kajian ini pengkaji bercadang untuk merujuk *Kamus Dewan* secara menyeluruh untuk memberi penerangan berkaitan perubatan tradisional.

1.8.3 Definisi Peribahasa Tamil

Takrifan tentang peribahasa Menurut *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:1185) ialah, ayat atau kelompok kata yang mempunyai susunan yang tetap dan mengandungi pengertian yang tertentu, bidal, pepatah. Manakala Tamil dalam *Kamus Dewan* edisi keempat (2015:1587) ialah, bahasa kaum yang berasal daripada campuran bangsa Dravidia dan Kaukasoid yang berasal dari selatan India dan Sri Lanka. Secara ringkas, peribahasa Tamil ialah pepatah dalam bahasa Tamil.

Menurut pendeta தொல்காப்பியர் (Tolkappiyar) peribahasa Tamil ditakrifkan sebagai,

‘பாட்டு, உரை, நூலே, வாய்மொழி, பிசியே
அங்கதம், முதுசொல்லோடு அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பேர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்”

(தொல்: 1336)

‘Pāṭṭu, urai, nūlē, vāymoli, piciyē
aṅkatam, mutucollōṭu avvēḷ nilattum
vaṇpukaḷ mūvar taṇpolil varaippin
nārpēr ellai akattavar vaḷaṅkum
yāppin vaḷiyatu eṇmaṇār pulavar”

(Tol: 1336)

(Puliyur kesikan, 2009:435)

Puisi ini membawa maksud, Kata-kata hikmat yang terdapat dalam peribahasa Tamil boleh dilihat dalam bentuk puisi, ucapan, buku dan lisan. Segala pengajaran adalah datang daripada pengalaman hidup para cendekiawan. Didapati, dalam bahagian ini pengkaji telah merujuk dua sumber untuk mengetahui maksud peribahasa Tamil. Namun demikian pengkaji bercadang untuk merujuk *Kamus Dewan* sebagai sumber utama dalam kajian ini.

1.9 Kesimpulan

Kajian ini merupakan satu usaha awal untuk mencerminkan berkenaan kearifan perubatan dalam peribahasa Tamil kepada masyarakat zaman sekarang. Sebagai permulaan, kajian ini meliputi beberapa subtopik dengan tujuan menerangkan secara terperinci, iaitu, pengenalan yang membincangkan berkenaan kemajuan negara yang membawa kepada masalah kesihatan. Seterusnya latar belakang kajian pula membincangkan tentang kelebihan dan keunikan masyarakat Tamil serta peribahasa Tamil. Pernyataan masalah pula ialah untuk mengenal pasti masalah kesihatan yang ketara dihadapi oleh masyarakat Tamil di negara kita. Objektif kajian ini adalah jawapan yang dijawab bagi soalan kajian.

Sementara itu, kepentingan kajian diberi penekanan kerana bahagian ini menunjukkan tujuan utama kenapa tajuk kajian ini dipilih. Perbincangan diteruskan dengan skop dan batasan kajian yang membincangkan tentang perkara yang ditetapkan dalam kajian ini oleh pengkaji. Selain itu perbincangan diperkembangkan dengan definisi operasioanal yang menerangkan maksud istilah yang terdapat dalam tajuk kajian ini. Akhir sekali kesimpulan bagi perbincangan menyeluruh bagi bab ini.

